

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 14879/2022
18.01.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Сања Хаџи Борјановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3929/21 од 17.03.2022. године, у седници одржаној 18.01.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3929/21 од 17.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1/20 од 01.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се тужена обавезе да јој на име накнаде штете исплати износ од 9.996.199,68 динара са законском затезном каматом почев од 01.09.2019. године до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 30.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, ослобођена је тужилца плаћања трошкова поступка у висини судских такси на тужбу и пресуду.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 3929/21 од 17.03.2022. године, ставом првим изреке, потврдио пресуду Вишег суда у Београду П 1/20 од 01.04.2021. године, у ставовима првом, другом и трећем изреке, а жалбу тужиле одбио као неосновану. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. тог Закона, на које тужила неосновано у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила има потраживање у односу на ГП „Мостоградња“ а.д. Београд, утврђено правноснажним пресудама и то: Основног суда у Новом Саду П 12458/10 од 24.04.2012. године, на име изгубљене зараде; Општинског суда у Новом Саду П 512/99 од 26.06.2009. године, на име накнаде нематеријалне штете, због задобијених повреда у саобраћајном удесу до ког је дошло кривицом возача ГП „Мостоградња“ а.д. Београд. Ради наплате тог потраживања, тужила је поднела предлог за извршење Основном суду у Новом Саду, који је, решењем И 3450/11 од 02.03.2011. године, одредио предложено извршење. Поступак извршења је прекинут решењем Првог основног суда у Београду од 23.03.2011. године, јер је извршни дужник „Мостоградња“ а.д. у поступку реструктурирања. Решењем Привредног суда у Београду Рео 14/2016 од 23.09.2016. године, отворен је стечајни поступак над стечајним дужником ГП „Мостоградња“ а.д. Београд и потврђено усвајање Унапред припремљеног плана реорганизације стечајног дужника поднетог 05.08.2016. године, као коначна допуњена и урађена верзија тог Плана према ком су све обавезе према повериоцима разврстане по класама и намирују се на начин наведен у решењу. Истим решењем, обустављен је стечајни поступак над стечајним дужником ГП „Мостоградња“ а.д. Београд и одлучено да, по доношењу овог решења, сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене унапред припремљеним Планом реорганизације, уређују се искључиво према условима из Плана реорганизације. Усвојени унапред припремљени План реорганизације је извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена, а евентуална потраживања која буду накнадно утврђена и нису обухваћена одредбама Плана реорганизације о намирењу поверилаца, биће третирана као потраживање у оквиру класе којој, по утврђеном критеријуму, припадају и биће намирене на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца његове класе. Потраживање тужиле које је предмет извршног поступка према ГП „Мостоградња“ а.д. Београд, сврстано је у класу 5 – остали необезбеђени повериоци, па је, решењем Првог основног суда у Београду И 3450/2011 од 26.09.2018. године, обустављен поступак извршења И 3450/2011. Решењем Привредног суда у Београду Рео 8/19 од 17.04.2019. године, поново је покренут претходни стечајни поступак над ГП „Мостоградња“ а.д. Београд, ради испитивања испуњености услова за отварање стечаја у складу са унапред припремљеним Планом реорганизације и одређене мере обезбеђења ради спречавања промене финансијског и имовинског положаја стечајних дужника, јер је предлагач доставио предлог за покретање стечајног поступка реорганизацијом с обзиром да је трајно неспособан за плаћање и не може да одговори својим обавезама у року дужем од 45 дана, а није могао ни да изврши План реорганизације потврђен решењем Привредног суда у Београду Рео 14/2016 од 23.09.2016. године. ГП „Мостоградња“ а.д. Београд, је 29.11.2019. године, поднела унапред припремљени План реорганизације који је достављен Привредном суду у Београду на усвајање а којим је предвиђено намирење потраживања тужиле, које је разврстано у класу 3 – остали необезбеђени повериоци, са роком од наредних 10 година од дана правноснажности решења Привредног суда у Београду о усвајању унапред припремљеног Плана реорганизације. Тужили је тај План достављен 19.11.2019. године, са предлогом за усаглашавање потраживања и обавеза са стањем на

дан 31.08.2019. године, о коме се она није изјаснила, нити је њено потраживање намирено.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је тужбени захтев тужиле преурањен јер она има потраживање према извршном дужнику ГП „Мостоградња“ а.д. Београд, које може да намири у стечајном поступку у ком има могућност да истиче и све приговоре који се односе на дужину трајања тог поступка, а тек уколико се евентуално утврди повреда тужилиног права на суђење у разумном року у стечајном поступку и Привредни суд у Београду не предузме одговарајуће мере ради окончања поступка наплате тужилиног потраживања, она евентуално може да тражи накнаду штете у посебном парничном поступку, у ком би морала да прецизира у чему се штета коју трпи тачно огледа.

По оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 172. став 1. Закона о облигационим односима, прописано је да правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција.

Правне последице потврђивања Плана реорганизације прописане су одредбом члана 167. Закона о стечају („Службени гласник РС“, бр. 104/2009... 95/2018), тако што по доношењу решења о потврђивању усвајања Плана реорганизације, сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене Планом реорганизације уређују се искључиво према условима из Плана реорганизације. Усвојени План реорганизације је извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена (став 1). Правноснажношћу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације у стечају, престају све последице отварања стечајног поступка, а у називу стечајног дужника брише се ознака „у стечају“. Повериоци обухваћени усвојеним планом као и повериоци чија су потраживања настала пре усвајања плана нису обухваћени планом, могу поднети предлог за покретање стечајног поступка и у случају да је између осталог, под тачком 1. одредбе члана 173. Закона о стечају, план реорганизације издејствован на преваран или незаконит начин. На основу одредбе члана 173. став 4. Закона о стечају, ако утврди постојање стечајног разлога из става 1. тачка 1. овог члана, стечајни судија ће решењем о отварању стечајног поступка одредити да се стечајни поступак спроводи банкротством стечајног дужника.

У конкретном случају, тужилца има потраживање у односу на ГП „Мостоградња“ а.д. Београд на име накнаде нематеријалне и материјалне штете, признато правноснажним пресудама. Принудно извршење против тог извршног дужника, које је на њен предлог, као извршног повериоца, одређено правноснажним решењем суда, обустављено је пошто је решењем Привредног суда у Београду Рео 14/2016 од 23.09.2016. године потврђено усвајање Унапред припремљеног плана реорганизације стечајног дужника ГП „Мостоградња“ а.д. Београд, па је стечајни поступак над стечајним дужником обустављен и до закључења главне расправе пред првостепеним судом, није поново отворен већ је од стране ГП „Мостоградња“ а.д. Београд, 29.11.2019. године, поднет нов унапред припремљен План реорганизације, достављен Привредном суду у Београду на усвајање. Тим Планом је предвиђено намирење потраживања тужиле тако што је њено потраживање разврстано у класу 3 –

остали необезбеђени повериоци, са роком од наредних 10 година од дана правноснажности решења Привредног суда у Београду о усвајању унапред припремљеног Плана реорганизације који је тужила достављен 19.11.2019. године, са предлогом за усаглашавање потраживања и обавеза са стањем на дан 31.08.2019. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова о непостојању основа за одговорност тужене по основу одредбе члана 172. став 1. Закона о облигационим односима, за потраживање које тужила има према другом правном лицу у односу на које је њено потраживање обухваћено унапред припремљеним Планом реорганизације њеног дужника, намирује се према условима из тог Плана. Тужила није истицала да је План реорганизације издејствован на преваран или незаконит начин, у смислу одредбе члана 173. став 1. Закона о стечају нити да, с тим у вези, постоји незаконит или неправилан рад органа тужене што би био основ за њену одговорност, у смислу одредбе члана 172. став 1. Закона о облигационим односима. Због тога тужила неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић